

PEYGAMBERİMİZİN GENÇLİĞE BAKIŞI

نَحْنُ نَقْصُ عَلَيْكَ نَبَاهَهُم بِالْحَقِّ إِنَّهُمْ فِتْيَةٌ آمَنُوا
بِرَبِّهِمْ وَزِدْنَاَهُمْ هُدًى

“Biz sana onların başından geçenleri gerçeğe uygun olarak anlatıyoruz. Hakikaten onlar (Ashab-ı Kehf) Rablerine inanmış gençlerdi; biz de onların doğru yolda yürüyüşlerine katkıda bulunduk.” (Kehf, 18/13)

Malik b. Huveryis anlatıyor: “Biz bir genç grubu olarak memleketimizden çıkıp Hz. Peygamber’in (s.a.v.) yanına geldik ve onun yanında (Medine’de) yaklaşık yirmi gece kaldık. Resûlullah çok merhametliydi. (Ailelerimizi özlediğimizi anlayınca) şöyle buyurdu: ‘Memleketinize dönseniz de onlara (burada öğrendiklerinizi) öğretseniz.’” (Buhari, Ezan 49)

Aziz Cemaat!

Gençlik hayatın en önemli zaman dilimidir ve ömrün baharıdır. Gençlik dönemi, hayatın en canlı ve aktif yaşandığı, zaman mefhumunun da en hızlı geçtiği sürecidir. Allah Resul’ünün (s.a.v.) Mekke’de İslâm’ı ilk tebliğ ettiği andan itibaren etrafında toplanan ilk müslümanların gençlerden olduğunu görmekteyiz. Fikirler ve inançlar, gençliği yanına aldığı müddetçe kalıcı ve başarılı olur. Kendisine değer verilen, fikirlerinin dinlendiği, ideallerin olduğu oluşumlarda yer alan gençlerin, ruhi zenginlikleri için, onların bilinç ve ruhuna uygun eğitimlerin sağlanması ve uygun çevrenin oluşturulması gerekir. İbrahim (a.s.)’ın puta tapan kavmiyle tek başına mücadelesini, Yusuf (a.s.)’ın nefesine dur diyebilmesini, Ashab-ı Kehf’in inançları uğruna mağarada kalmayı göze almalarını, Musa (a.s.)’ın gençliğindeki iffetli ve namuslu yaşantısını, ahlâksızlığın çok yaygın olduğu bir ortamda Hz. Peygamber’in temiz bir gençlik dönemi geçirdiğini özümsememiz ve gençlere anlatmamız gerekir.

Kıymetli Mü’minler!

Sevgili Peygamberimiz gençlerin terbiyesi ile özel olarak ilgilenmiş, mescidinin yanı başındaki Suffe isimli çardakta, nice genç delikanlıya dini öğretmiştir. O, gençlerin yaratılış gaye ve hikmeti doğrultusunda yetişmeleri, kendisine, toplumuna ve insanlığa faydalı kişiler olmaları için gayret göstermiştir. Efendimiz’in yanında eğitim alan Abdullah b. Ömer, Abdullah b. Mes’ud, Abdullah b. Abbas, Muaz b. Cebel ve Enes b. Malik gibi büyük sahabilerin, İslâm kültür ve medeniyetinin inşasındaki yerleri tartışılmazdır.

Bulduğu her fırsatta gençlere özel tavsiyelerde bulunan Allah Resûl’ünün, Abdullah b. Abbâs’a verdiği öğütlerden biri şöyledir: “Delikanlı! Sana bazı sözler öğreteceğim: Allah’ı (n hakkını) koru ki Allah da seni korusun. Allah’ı (n hakkını) gözet ki O’nu hep yanında bulasın. Bir şey isteyeceğinde Allah’tan iste. Yardım dileyeceğinde Allah’tan yardım dile. Şunu bilmelisin ki bütün toplum (varlık âlemi) bir konuda senin yararına bir şey yapmak için bir araya gelse ancak Allah yazmışsa sana destek verebilirler. Yine (bütün toplum) sana zarar vermek için bir araya gelse ancak Allah yazmışsa sana zarar verebilirler. Zira kalemler kaldırılmış, sayfalar kurumuştur.” (Tirmizi Sıfatü’l-Kıyame)

Hutbemize Lokman (a.s.)’ın oğluna nasihatıyla son veriyoruz: “Lokman, öğütlerine devamla şöyle demişti: Yavrucuğum! Yaptığın iş (iyilik veya kötülük), bir hardal tanesi ağırlığında bile olsa ve bu, bir kayanın içinde veya göklerde yahut yerin derinliklerinde bulunsa, yine de Allah onu (senin karşına) getirir. Doğrusu Allah, en ince işleri görüp bilmektedir ve her şeyden haberdardır.” (Lokman, 31/16)

Hazırlayan: Mehmet Emin AHMET
Vaiz-Kur’an Kursu Öğreticisi

GÜMÜLCİNE S. MÜFTÜLÜĞÜ